

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

За Теталинъ, Лезина
Несие Плевенъ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Извѣствамъ, че изгубихъ спестовната си книжка №09503 отъ 1896 год., който мѣ намѣри, умолява се да ми мѣ прѣдаде, а телеграфо-пощенскитѣ станций, въ княжеството, да не исплащатъ никакви сумми срѣшу тази книжка.

Тончо Колевъ Доковъ.
(ловчалия)

1—71—3

ТЕЛЕГРАММИ

Лондонъ. 27 Мартъ. Агенция „Reuter“ получава отъ Кайръ слѣдующето: Киченеръ Паша главнокомандующъ на англоегипетскитѣ войски разбилъ дървишитѣ и водителя имъ Махмудъ е падналъ въ плѣнъ.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пѣтъ). Сръбския Прѣдставителъ Г-ль Новаковичъ подаде днесъ на Портата единъ протестъ за нарушението на сръбската граница отъ турекитѣ войски и убийството на нѣкой стражаръ. В. Порта му е отговорила, че се е распоредила за една анкета.

Вашингтонъ 30 Мартъ. Прѣдсѣдателския мессажъ испратенъ днесъ до конгресса енергично отхвърля да припознае въстаницитѣ въ Куба като войнствующа сила и разгледва това предложение за сега като несвоевременно, обаче мессажътъ одобрява прѣдложението за употребяване въоръжена сила отъ страна на съединенитѣ Щати, когато прѣдсѣдателя намѣри това за нужно за смирание на неприятелскитѣ дѣйствия и да се обезпечи едно трайно правителство. Мессажътъ иска единъ кредитъ съ цѣль да се помогне на бѣднитѣ кубанци, мессажътъ казва: уничтожението на парахода „Maine“ доказва, че Испания е безсилна да гарантира на съединенитѣ Щати и на другитѣ сили безопасността на корабитѣ имъ, които иматъ право да рачитватъ върху тази безопасность. Обаче мессажътъ признава, че Испания отблъсва отъ себе до колкото това е възможно всѣко съучастие въ изгубването на парахода „Maine“. Тя изрази дълбоко съжаление за станалото нещастие въ едно находище се подъ испанска властъ пристанище. Слѣдъ редактиранieto на мессажътъ прѣдсѣдателя Макъ Кинлей получи вчера официално извѣстие, че Испанската Регентка Кралица съ цѣль да улѣни мирътъ е заповѣдала Генералъ Бланко да обяви приричию до продължението и подробноститѣ, на което не сж още съобщени. Мессажътъ изразява убѣждение, че конгреса ще обърне сериозно внимание върху този пунктъ: ако това распорѣждане постигне цѣльта си желанията на съединенитѣ Щати, като християнски и миролюбивъ народъ, ще се реализиратъ, но ако би тази цѣль не се постигне, това ще бѣде едно ново оправдание за онова дѣйствие, за което ний мечтаемъ. Сенатътъ и камарата прѣпрати мессажътъ — безъ разискване до комиссията на външнитѣ работи.

Атина. с. д. Кардицисъ подаде на Кралътъ просба за помилване.

Ню-Йоркъ, с. д. Споредъ В. New-york Herald, войволата на въстаницитѣ Максимъ — Гонессъ отъ името на привременното правителство отказва да приеме примирieto, ако Испанскитѣ войски не испразнятъ острова Куба.

Будапеща. с. д. Тридесетъ годишнината отъ утвърдението законитѣ, прокламирани прѣвъ 1848 г. се отпразднува тържествено въ цѣла Унгария. Двѣтъ камари прѣдставихъ на Императора Краля единъ върнопопанически адресъ, вечерътъ имаше блѣскавъ факелугъ до королевския палатъ. Императора краля се яви на балконътъ посрѣдъ възхитителни овации.

Цариградъ с. д. (По косвенъ пѣтъ). Султана още единъ пѣтъ се отнесе до руския царъ по критския въпросъ и по въпросъ на Русско-Турското военно обезпечение. Казватъ, че Портата е направила нови постѣжки прѣдъ силитѣ за избиране на кандидатъ за гл. губернаторъ въ Критъ. Слухъ се носи, че Руссия настоява, щото закъснѣлото обезпѣчение да ѝ се заплати отъ паритѣ на Гърцкото-Турското обезпечение. Вълѣдстви на това Портата, за да запази приятелството си съ Руссия ѝ обявила, че вѣма намѣрени да порѣчва новъ воененъ материялъ. Вчера Тефвикъ Паша министръ на външнитѣ работи, обяви на Зиновиевъ, руския прѣдставителъ, че Портата наскоро ще заплати на Рресия една часть отъ закъснѣлия дългъ. Вѣрва се, че това прѣдложение ще се приеме.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пѣтъ). Портата отпрати до прѣдставителитѣ си въ странство едно окръжно, съ което протестира противъ рѣшението на адмиралитѣ, спорѣдъ което турекитѣ войски бѣхъ принуде-

ни да испразнятъ нѣкои пункта въ острова и иска щото тѣзи пунктове да се окупираатъ пакъ отъ турекитѣ войски. Сръбския въ Цариградъ прѣдставителъ продължава да прави постѣжки прѣдъ Портата, за да се разрѣши на сръбската народна банка да отвори клонъ въ Солунъ. Марковъ Българския прѣдставителъ замина за София.

Цѣтина 31/3 Негово Императорско Величество Руския царъ, подари на В. Князь Никола 30,000 репетиционни пушки и 30 милиона патрони.

гр. Плевенъ, 5 Априлий 1898 г.

Христосъ възкресе!

Съ тѣзи думи, съ които Ангелътъ Господень поздрави мирноспящитѣ жени, като имъ оновѣсти за Христовото възкресение, и ний днесъ поздравяваме нашитѣ приятели и абонати, като имъ отправяме нашитѣ най-сърдечни благопожелания за щастливото прѣкарване на тѣзи свети празници, които сж отъ голѣмо значение за всѣки християнинъ.

Каквото велико значение има за насъ празникътъ Рождество Христово, въ който день ний празнуваме величайшето събитие въ свѣта — въплотението на Сина Божия, такова сжщо, да не е по-голѣмо, значение има за насъ и празникътъ надъ празниците — Възкресение Христово, въ който день ний празнуваме побѣдата на Иисуса Христа надъ смъртъта и възкресението му изъ мъртвитѣ. Още отъ първитѣ врѣмена на Християнството на този день сж отдавали най-голѣмо значение, поради заслугитѣ на Христа Спасителя за човѣчеството, като сж го наричали: »Празникъ надъ празниците«, »Царътъ на всички празници«, великийтъ день на Господа.

Колкото е голѣмо значението на този день изобщо, толкова по-голѣма е радостъта и на вѣрующитѣ, които при срѣщата си се обмѣняватъ и поздравяватъ единъ другъ съ думитѣ: »Христосъ възкресъ!« »Наистина възкресъ!«

Прѣдъ величието на този светъ день, въ които Икупителътъ прѣнесе себе си жъртва за човѣцитѣ, и ний сме длѣжни да послѣдваме неговата примѣръ, като истинни негови послѣдователи и да отдадемъ на забвението всички обиди, сторени намъ отъ нашитѣ ближни, били тѣ съзнателни или несъзнателни. Това е най-малкото, което можемъ да направимъ на нашитѣ ближни, като протегнемъ братска ръка и ги поздравимъ съ благитѣ думи на Ангеля благовѣстителя: »Христосъ възкресъ!«

Прѣдъ величието на заслугитѣ, които Спасителя—Агнецътъ Божий, прѣнесе за избавлението на човѣцитѣ отъ прародителскитѣ грѣхъ и ний поне за минутка да забравимъ всички онѣзи ежедневни крамоли и интриги, на които всѣки частъ сме изложени, и съ чисто сърдце и искрення вѣра произнесемъ горнитѣ думи, като благопожелаемъ всѣко добро и на кръвнитѣ си врагове.

МѢСТНИ НОВИНИ

Съ нашето антрифиле за 500 л., отпущнати на г. Под. М. за памятникъ, не искаме да обвиняваме г. М. а просто съобщавахме единъ фактъ за закъсняване на повече отъ единъ мѣсець. Дервовитѣ, които се указватъ въ опашката, иматъ не други, а нѣвѣртающитѣ се около нея (опашката), защото тогавъ, знаеше се, кого

карахъ подъ конвой отъ Луковитѣ. Такива заканвания, че тогавъ ни оставилъ живи и че добъръ билъ юсаодъ за въ бѣдѣ, сж изразения и заканвания, които показватъ до колко се били и сж долу паднали нравственно писачитѣ на опашката и до колко пѣкъ стоятъ низко личноститѣ, които приематъ защита въ такъвъ каленъ вѣстникъ. Ние не искаме нашитѣ противници да се избиватъ като псета по улицитѣ, кога си упражняватъ правата, а напротивъ искаме да живѣятъ и да се радватъ на толерантното поведение, което държи днесъ властъта спрямо тѣхъ, която властъ остава побѣсенѣлитѣ да си разбиватъ сами главитѣ. Ние още полагаме и така ще бѣде, че никога не ще иматъ щастието едни бивши кръвонийци да имъ се удаде да убиватъ и да бѣсѣтъ хората, защото минхх онѣзи патриотически врѣмена, когато всѣка невѣжа тваръ готова бѣше да сложи всичко за нѣкоя звѣздица, или да го повишатъ въ платката. Мислиме, че не е далечъ врѣмето, когато подобни патриоти, ще омататъ паяджинитѣ по кафенетата и да продаватъ на гладно сърдце политика.

Единъ кьоравъ чафутинъ Бекманъ, когото нѣколко години наръдъ хранили нашата нещастна България, като прѣстана да получава субсидия, установи се въ Виена и отъ тамъ цѣлни колонитѣ на едновременноната си благодѣтелка „Свобода“. Днешното правителство и княза биле лоши за този келяфъ и едноокъ еврейнтъ, защото биде изгоненъ изъ страната за гешефтарското му поведение. А горката „Свобода“, счита се за щастлива да прѣвежда едни глупости на единъ дъртъ чафутинъ. Бекманъ, като всѣкъ подкупникъ за пари, утрѣ е въ състояние да плете пакъ вѣнци, на тѣзи, които днесъ не благослава, той е готовъ и на Свирчо да укаче вѣже, стига да му не дадатъ пари, отъ такива чафутски благодѣния благодариме.

Убийцата на Д. В. Македонски е хванатъ въ Варна. Такова извѣстие е получилъ нашия съгражданинъ и братовчедъ на убития Г. Хр. Г. Върбенъ. Варненската полиция въ този случай заслужава голѣма похвала, за гдѣто е открила единъ злодѣецъ, който е успѣлъ да се скрие у насъ. Слушаме, че гурското правителство е поискало вече да се прѣдаде за надлѣжно наказание. До колкото свѣденията ни се простиратъ, той, убийцата ще бѣде прѣдаденъ слѣдъ като се снеме отъ него дознание. Искатъ да кажатъ нѣкой си, че билъ раскрилъ нѣкой работи по убийството, въ които имали замѣса нѣкой службаша отъ сръбското посолство въ Цариградъ. Бѣдѣщото ще ни раскрие истината. Ние обаче, нѣмаме никаква надѣжда за едно справѣдливо турско правосъдие, защото у насъ още сж топли спомѣнитѣ отъ турското правосъдие; помнихме, какъ едни сръбски убийци въ срѣдъ бѣлъ день въ хотелъ „Коломбъ“ въ Солунъ, убиха Христа Ганова и ги осѣдихъ колко за форма и днесъ се расхождатъ вече помилвани! Да убиешъ човѣкъ като Хр. Гановъ, учителъ, и да стоишъ едва нѣколко мѣсеци, това е скандалъ, а не правосъдие. Прѣдставѣте си тѣзи убийци сж днесъ вече чиновници, единия въ Солунското сръбско консулство, а другия въ Скопие. Какво може да се очаква отъ турско правосъдие.

Една нужда. Полицията, която откри една голѣма шайка разбойници — конокрадци и убийства, вършени отъ нѣколко години, ежедневно раскрива нови работи и прѣдава на слѣдственитѣ власти. Това дѣло изисква сериозно изслѣване, защото въ него ще сж замѣсени до днесъ повече отъ 60 - 70 души. Както продължава, има се вѣра да се удвожатъ. Ние мислиме, че проку-

порството ще направи много добър, ако издѣйстви-
ва по това дѣло да бѣде назначенъ специаленъ
слѣдователъ. Ако се остави така ще се заплете
и изостави, защото други работи побъркватъ
на бързия ходъ. Помниме прѣди години такава
дѣло, като се продължи нѣколко години, най по-
слѣ се прѣсѣде съ изгаряние на сѣдилището.
Трѣбва осторожностъ. Шанката е голѣма.

Въ послѣдния брой на в. „Бдитель“ е по-
мѣстено едно антрифеле, въ което се инсинуира
противъ градската община, че тя била отстѣпила
на окръжната болница мѣсто за градина, което
било струвало 100,000 лева. Ний просто се чу-
диме на нахалността, която безсѣвѣстнитѣ дра-
скачи на тази пачавра проявяватъ въ нѣкои слу-
чаи. Своитѣ грѣшки прѣписватъ на други. Нека
безсѣвѣстнитѣ поразпитатъ бившия градски съвѣтъ
и ще се увѣржатъ, че това мѣсто не е подарено
отъ сегашний съставъ, а отъ бившия, въ който фи-
гурираше Хинковъ, Т. Цвѣтковъ, Ст. Коларовъ и
пр. Ето кои подариха това мѣсто, а не сегашно-
то кметство. Ако М. Вацовъ е ходилъ да прѣ-
гледа, заедно съ другитѣ членове на комиссиата,
до кѣдѣ се простиратъ границитѣ на подареното
отъ бившия съставъ мѣсто, още не значи, че то-
ва мѣсто е подарено отъ сегашний общински съ-
вѣтъ. Така, както е въпроса, слѣдва, че и инс-
инуациитѣ, които отправятъ по адресъ на об-
щината се отнасятъ не къмъ сегашния съвѣтъ,
а къмъ съвѣта на Хинкова, който бѣше цвѣт-
тътъ на Стамболовската папльчъ. Колкото се
отнася до това, че въпросното мѣсто струвало
100,000 лева, нека драскачитѣ заповѣдатъ въ
общината, макаръ, че не сме упълномощени отъ
нея, и нека бѣдатъ увѣрени, че тя ще имъ от-
стѣпи това мѣсто, което нѣма повече отъ 100
декара за 10,000 лева. Ний вѣрваме, че Бр. Ка-
раиванови ще се възползуватъ отъ случая, както
стана и съ мѣстото въ Ставерци, гдѣто се на-
мѣрва закопаното имане.

Както ни разправятъ пхтници, пхтя Петре-
вене—Романъ въ границитѣ на Плѣвенский окръжъ
е вече окончателно направенъ. Желателно
би било щото окр. управители на Ловчанския и
Врачанския окръжи взематъ мѣрки, за да се на-
прави и останалата частъ отъ сѣщия пхтъ, коя-
то се намѣрва въ границитѣ на тѣхнитѣ окръжи.

Подаряваме 3000 л. на еди кого, други
детъ на еди кого, и хилядо на другъ, така велеум-
но се прозява безнравствения редакторъ на още
по мржсната му газетка Г. Флоре Крушовенски и
то, когато земалъ паритѣ, що му се допадали отъ
онѣзи, които сж биле земани въ неговото касиер-
ство отъ землед. касса. И знаете ли защо, за да
си платѣли дълговетѣ неговитѣ умразни на Г. Цв.
Караиванова приятели. Ние благодариме за тази
щедростъ на Г. Караиванова. Вихме го посжвѣт-
вали това си благодарѣние да направи на приете-
ля си чеснѣйшия мѣртвешки, за да го освободи
отъ малкото задължения, които хичъ нѣма къмъ
кредитнитѣ учреждения, които имаме. Вихме съ-
вѣтвали Г. Караиванова да бѣде добръ и си ис-

плати самъ лично малкото, което има въ всич-
китѣ у насъ дружества тукъ и каситѣ, па най
послѣ, да не плаче много на чужди гробове, за-
щото ще остане безъ очи, та ще трѣбва да го
води за ржка нѣкой отъ малкото копои, които сж
въртѣтъ около прѣчестната контора на задкули-
етния редакторъ Г. Мъртвишки. Не ще бѣде злѣ
да заплати и дълговетѣ на честния си братецъ
Г. Б. Караивановъ, който нѣма да откаже, че е
оцапанъ до уши и по каси, дружества и комиссии.

Сърди се, редактора на „Б“, К-въ, че не
било справѣдливо издаденото рѣшение, съ което
билъ осжденъ на близо 4000 л. защото два окр.
съвѣти земали рѣшения да му се простѣтъ, а се-
гашия окр. съвѣтъ, земалъ такава рѣшение и
най сѣтне, ако се рѣшѣло и въ апелациата да
ги плаща, то ще му се надѣли около 600 лева,
защото биле нѣколко души ортаци. Дължни сме
да явиме, че окр. съвѣтъ не можеше да не зема
рѣшение за събиране тази сума, която е стоя-
ла у честния интезапчия, касиеръ, а днесъ ре-
дакторъ, защото още отъ Стамболово врѣме е има-
мало заповѣдъ за това, да се даде въ сждъ и
съберѣтъ паритѣ и защото противозаконно, зло-
умишленно бившата комиссия, въ която фалшифи-
катора братъ му Хар. Караивановъ е билъ кас-
сиеръ, сж задържали да не съберѣтъ тази сум-
ма, която, ако се земаше лихва, щѣше да достиг-
не двойно. Нежелай ли да ни обади Г. Интесап-
чия, кои сж му биле ортацитѣ въ него, ние знае
ме само Г. М. Иордановъ, който е дѣйствиеленъ
съдружникъ на Евст. Славовски, тогава прѣдсѣд.
на окр. съвѣтъ.

Ами, че при такъвъ съставъ: братъ касиеръ
шурекъ и съдружникъ на ортака му М. Юр. Кж-
ще да не се харизватъ окръжни пари, кж ще да
не се плаща и болницата така скоро и лихва за
24 час. 67 ст.!! Ако още не прѣдадена, кога-
то въ това прѣдприятие е съдружникъ Пхтя Бър-
даровъ официаленъ съдружникъ на Евст. Славов.
Нѣма хората не виждатъ всичката онази пана-
мина, която е отворила уста като ламя.

Още миналата година въ една уводна ста-
тия бѣхме изложили за една незаконна сговорка,
мѣжду Т. Табаковъ—честенъ адвокатъ, и Т. Цвѣт-
ковъ, бившъ п. кметъ. Отъ която сговорка общи-
ната е изгубила повече отъ 800—900 лева. Ука-
вахме на сегашния съставъ, на всичкитѣ незакон-
ности, извършени мѣжду тѣзи двѣ честни персо-
ни за смѣтка на общината, и никой не обърна
внимание. Ние днесъ пакъ подигаме гласътъ си и
настояваме, прѣдъ когото зависи да уреди и съ-
бере паритѣ отъ Г. Цвѣткова, който незаконно
и произволно е напълнилъ джебѣтъ на единъ
дѣлото, заведено отъ А. Дирековъ за 10,000 л.
и то въ интереса на общината и въ кръжѣтъ
на закона. Указахме че този интересъ и кръжъ
на закона, не е да се дава на адвоката чест-
ния Табаковъ 1000 л., а колко се слѣдва по
закона, не повече отъ 300 л. Защо прочее се
замѣлчаватъ отъ общината, ако е забравила, ний

неж. Майката на Олишия бѣше съседка на София Пет-
ровна по имѣние и близка нейна приятелка, така що-
то София Петровна взема не малко участие въ женид-
бата на Петра Сергевича Олишина. Когато майката на
Олишина умрѣ, всичкото имѣние прѣмнѣхъ въ ржцѣтъ на
Петръ Сергевичъ — единствения наследникъ и по та-
къвъ начинъ той стана съседъ на София Петровна, съ
която жена му скоро се разбра и бѣше въ най при-
телски отношения. Когато имъ се роди дъщеря, София
Петровна ѣжкрѣсти. И приятелскитѣ врѣски още пове-
че укрѣпнѣхъ.

Петръ Сергевичъ бѣше мжжъ на четиредесетъ го-
дини, пълненъ съ здравие и сила. Той служеше въ единъ
отъ департаментитѣ, получаваше порядъчна заплата ос-
вѣнъ това и доходѣ отъ имѣнието си. Като прѣкарваше
врѣмето си до обѣдъ на служба, по нѣкога вечеръ
обичаше да отива въ клуба да поиграва на карти. Той
не обичаше да съпровожда жена си въ разнитѣ пикни-
ки и събрания, гдѣто биваше длъженъ да гледа назадъ
и напредъ по залата и да се заглежда въ публиката.
Нему не му се харесваше този животъ, когото живѣ-
ше жена му, нѣ да го изжѣни, той нѣмаше куражъ. Ко-
гато му се роди дъщеря, той се привърза всецѣло
къмъ малката Нина, той почна по рѣдко да ходи въ
клуба и често вечеритѣ прѣкарваше около дѣтето. Не
веднѣжъ той бѣ казвалъ на жена си, че тя е неспра-
вѣдлива къмъ дѣтето си, което оставя въ чужди ржцѣ.
Анна Николаевна, като лекомисленна жена, не дава-
ше значение на думитѣ му и даже не веднѣжъ му бѣ
заявявала, че тя не може да се откаже отъ всичкитѣ
удоволствия и да се посвѣти да наглежда дѣтето. Въ
минутата, когато Петръ Сергевичъ се научи, че Нина
се е загубила и Анна Николаевна лежи въ несвѣсть,
той не пожела да ѣ види и се завете отъ прѣднията
стая въ кухнята, за да се научи отъ Мама нѣщо за
дѣтето; той увѣрваше:

— Азъ прѣдвидѣхъ това, прѣдвидѣхъ....

и напомноваме още еднажъ, Нека да пооглѣдѣтъ
малко и архивата, какво има.

Оплакватъ ни се пхтници, особено които
пхтуватъ за селата Долна и Горна Митрополия
нататъкъ, че прѣлѣзѣтъ по желѣзничнитѣ насипи
били много занемарени. Около шинитѣ било така
ископано и дълбоко и шинитѣ стояли така висо-
ко отъ земата, щото съ тѣжки товарни кола би-
ло много трудно за минаване. На мнозина сж се
случвали и пакости. Ние обръщаме внимание ко-
мунто се слѣдва, да се поуредѣтъ прѣлѣзѣтъ, как-
то сме виждали това по други желѣзници и как-
то прилпча на единъ желѣзниченъ пхтъ.

Просяцитѣ по черквитѣ. Съ тѣзи нещастни-
ци много е наспоренъ нашия градъ. Но тѣхъ
има и всѣкѣдѣ. Тѣ ходѣтъ по кжцитѣ, срѣщатъ
ни и спиратъ на пхтищата, но не ни оставѣтъ
и на най видното мѣсто — въ черква. Ний сме
навивнали на тѣхъ и ги даряваме сегис-тогисъ.
По черквитѣ тѣ сж оставени на произвола, т. е.
не че нѣкой не имъ дава нищо, понеже тѣ свое-
то си взематъ, макаръ много пхти и безъ цере-
моний и твърдѣ нескромно. Ако нѣкой ги пакъ
измине, тѣ по нѣкога не го пропускатъ безъ за-
бѣлѣжка, макаръ и съ едно измѣрморвание. Дру-
ги биватъ и грубички; нещастнитѣ искатъ хлѣбъ.
Та думата не ни бѣше това. Искахме да кажемъ,
че върху тѣзи просяци, особено въ църквата
Св. „Николай“, не се води никакъвъ надзоръ.
Между тѣхъ често пхти има кавги, псувни и бое-
ве, кой по на добро мѣсто да застане. Мнозина
тичатъ къмъ хората и ги гонѣтъ, додѣто не ги
дарѣтъ. Това ни прави много лошо впечатление.
Но не е само това. Има една полудуда, отврат-
ителна циганка, която служи за забавление на
глупавитѣ дѣца. Тя ги гони псува и говори та-
кива мръсни думи по черковния дворъ, въ врѣ-
ме на литургия, щото човѣкъ просто да се гнуси.
Тая злочеста циганка дохожда и сѣда чакъ до
вътрѣшнитѣ врата на черквата, близо до олтаря. И
за грѣхотитѣ, никой не се сѣща, да я отстрани.
Нито пакъ нѣкому идва на умъ, да тури единъ
редъ въ тѣзи просяци. Ний молимъ отъ надле-
жното мѣсто да се погледне сериозно на този
взирозъ.

Но най добръ ще бѣде на просяцитѣ и на
старитѣ, които не можѣтъ да извършватъ ника-
ва работа, и да не ни закачватъ, да се нап-
рави едно държавно сиропиталище.

Слѣдъ толкова викания и крескания отъ
всичкитѣ Софийски вѣстници, които се броѣтъ за
опозиция, че днешното правителство, си давало
или щѣло да си подаде оставката, най сетнѣ ми-
расахъ, когато видѣхъ, че всички наченахъ да се
смѣхѣтъ на положителнитѣ имъ новини. Еле Соф.
„Отзивъ“, напоследѣкъ е станалъ сборище на
всевъзможна смрадъ и инсинуаций. Огправѣхъ срѣ-
щу Княза, такива мржсотий, каквито само въ ед-
на страна, гдѣто нѣма закони и редъ, може да
се търпѣтъ. Какво иска този Директоръ Пет-
ровъ отъ Господаря, който го е облагодѣтелству-
валъ повече отъ всѣкого, като му е далъ 6000 л.

И слѣдъ това легнъ тежко боленъ, като не мо-
же да принесе сътрясението. Отъ неговата постела Со-
фия Петрова се завърнѣ право у дома си сериозно за-
мислена съ обмислюването на своя планъ.

— Сега, Авдотю, ти ми си повече нужна отъ
всѣки другъ пхтъ!... Наченъ София Петровна, като
прѣкрчаваше прагѣтъ на своята кжца.

— Готова съмъ да Ви услужа, драго госпожо, Со-
фия Петровна, отговори съ поклонъ Авдотия. — Как-
во ще заповѣдате?

— Отъ утрѣ ти ще трѣбва да скривашъ отъ вси-
чки, че азъ не живѣмъ въ домѣтъ си; който и да би
те запиталъ — все единъ отговоръ: сега излѣзе.

— Слушамъ, драго госпожо, по вий гдѣ ще бѣде-
те? попита Авдотия, като поглеждаше съ изумление на
София Петровна.

— Азъ ще отидѣ да търся своята кръщелница,

— Сама? Та какъ така сама ще отидете, драга гос-
пожо?

— Твърдѣ просто. Както би отишла всѣка друга
....Тя сега иди на пазаръ, ето ти пари. И София Пет-
ровна ѣ даде двадесетъ и петъ рубли.

Авдотия мислише за нѣщо още да ѣ попита, нѣ
София Петровна съ движение на ржката си ѣ установи.

— Ний на ли съ тебе сме на еднаква възраст?

— На еднакво, господарко, като по мѣрка.

— Тогава купи дрѣха, кърчи, двѣ нови — басме-
ни рокли и по двѣ бѣли прости ризи, обуца.... Не ме
прѣкъсвай!... Когато ги донесешъ, никому не ги пока-
звай, а азъ утрѣ ще се прѣоблекѣ и ще излѣзѣмъ отъ
кжци. Дай ми така сжщо и твоя паспорть; азъ ще се
именувамъ по него Авдотия Сонникова.

— Господи! като си плѣсна ржцѣтъ, се провик-
нѣ Авдотия. — И какво е това, което сте намислили,
драга госпожо?

Искамъ да опитамъ да ли ще можъ да намѣрѣмъ дѣ-
тето, и за да постигнѣ това, ще отидѣ да живѣмъ въ

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ.

(Продължение отъ брой 11.)

И веднага сърдцето ѣ, като че замръзнѣ, и
мисльта като жлния прѣхвърнѣхъ въ главата ѣ: „Азъ
му дадохъ обѣщание, че ще ѣ намѣрѣмъ...“ едва ли не съ
гласъ произнесе тя.

Като испрѣги доктора, София Петровна си отиде
въ домѣтъ, като обѣща да дойде въ седемъ часѣтъ и
да остане да прѣнощува. Искаше ѣ се да остане сама
и да обмисли плана, който внезапно ѣ се роди въ гла-
вата. Тя рѣши, че, каквото и да би станѣло, тя ще се
спита да издирѣ малката си кръщелница, която тя оби-
чаше, като своя родна дъщеря.

Мжжѣтъ на София Петровна бѣше професоръ по
механиката; той умрѣ скоропостижно, като остави жена
си още млада, красива, съ добро положение, имѣние въ
Тулоката губерния и пенсия. София Петровна нѣ-
маше дѣца, имаше далечни роднини и всичкитѣ богати.
Като обичаше мжжа си, послѣ смъртъта му, София Пет-
ровна се прѣсели въ своето имение и проживѣ тамъ
безъ да излиза нѣколко години, а послѣ се възвърна
въ Петербургъ, като взема съ себе си отъ имѣнието
си най прѣдданната отъ служащитѣ ѣ жени Авдотия, коя-
то ѣ служеше още при живота на мжжа ѣ, въ качес-
твото на економка. И сега сжщата тази Авдотия слу-
жеше сама у София Петровна и ѣ услужваше като род-
на майка.

Въ това врѣме, въ което се начева нашия рас-
казъ, София Петровна бѣше вече на около петдесетъ
години, нѣ безъ да се гледа на нейнитѣ години и съ-
вършено побѣлѣлитѣ ѣ косми, тя бѣше здрава, енер-
гична и въобще имаше натура подвижна. Добродушна
по природа и добръ обезпечена материялно, тя бѣше го-
това да помага всѣкому, който би се обърналъ къмъ

за едни портрети, които е печатил за своя облага и на свой риск, та се е погнусил, че трена несполучил да се катурни заедно с Н. Ц. В. въ нѣкаква пропастъ, та го благославя, че не можил да се отгърве отъ такова нещастие. Какво прави Соф. Прокуроръ, та не хване за ушитъ онзи уличенъ мръсникъ, който пълни вѣстникътъ си съ такива мерзости, срѣщу едно лице, което сме длъжни всички да почитаме и уважаваме. Такива прахвости само единъ затворъ трѣбва да ги грѣи, а не да хранятъ свѣта съ такива новини, за които всѣкой свѣстенъ гражданинъ слѣдва да благодари на провидението, гдѣто не е станала случката. Мерзавци.

Въ редакцията ни се получи едно писмо, съ което ни се съобщава, че не до толкова добръ отивала дѣятелността на нѣкой учителки женини, по съ нѣколко дѣца и които пакъ на скоро—тѣзи дни, щѣли да добиватъ. Ние не искаме да печатаме цѣлата дописка на почтения ни дописникъ Г. Х. ако и да съзнаваме, че у насъ особено въ Плѣвенъ, ако има едно голѣмо зло и зло, което не се е погрижилъ никой да му гуди край, то е въпроса съ госпожи учителкитъ женени отъ нѣколко години по на нѣколко дѣца майки, които продължаватъ всѣка година да раждатъ, а едно врѣменно и да учатъ дѣцата ни! Закона за народното просвѣщение изрично забранява такива назначавания, а у насъ още не се прилага. Идѣте въ първоначалнитъ ни училища и не ще намѣрите нѣкое училище, въ което да нѣма такава персона—учителка, която се испрѣчила прѣдъ малкитъ дѣца, които чуватъ слѣдъ нѣкой день новината, че учителката имъ имала *бебе*. Какво впечатление прави това нѣщо на едно малко дѣте. Тукъ у насъ има такива нѣколко учителки, които прѣспокойно продължаватъ да учатъ, но само тѣ и ученицитъ знайтъ, какъ редовно се продължава това *учение*. Слѣдъ добиването по цѣль мѣсецъ въ къщи. Ами послѣ, нали ще трѣбова да се дои това дѣте; кое трѣбова по напредъ да се, гледа, да ли онѣзи невинни дѣтица, които и сж повѣрени или своята мила рожбица, която, ако ѝ остави, ще *агаче*! Ако имаше недостатъкъ отъ учителки разбираме този недостигъ да се подпълва и съ такива персони, но когато днесъ за днесъ—ни е наспорилъ Господъ съ хиляди такива моми съ прѣсени сили да оставяме дѣцата си на женени жени, които повече си гледатъ свойтъ дѣца, това ще е прѣстѣпление на властѣта, ако се остави да царува една не законность, едно нѣщо което най злѣ се отразава върху нравственото възпитание на дѣцата ни. Ние мислиме, че училищния инспекторъ трѣбова още отъ сега да прѣдложи на тѣзи почтени госпожи, които никакъ не мислиме да обиждаме, да се освободятъ отъ тази тѣжка отговорность. Ако правиме тази бѣлѣжка, ржководимъ се не отъ цѣль да обиждаме този и онзи, а защото за въ бѣдѣ не трѣбова да се оставятъ и въ училището да влазятъ трудни учителки жени. — Въ тази дописка още се обръща внимание на друга една учителка отъ горни Плѣвенъ, която посѣ-

щавала училището по часъ и половинъ прѣзъ день, отивала въ 9 $\frac{1}{2}$ и въ 10 $\frac{1}{2}$ излазяла, а слѣдъ обѣдъ твърдѣ рѣдко и ходила. Указва даже, и дати. Ние обръщаме вниманието на г. Инспекторътъ, който е новъ за градътъ ни, и който липсваше изъ окръгътъ ни, да вземе мѣрки и се прѣкратитъ тѣзи нередовности, които така незамѣтно сж се вършили.

Пакъ за хлѣба на войницитъ получихме дописка. Не искаме да я печатиме, но прѣпоръчаме на дописника да се отнесе до Г. Военный Министръ.

Отчетъ на дружеството „Сила“, отъ който се види, че дружеството дало добръ дивидентъ 13 $\frac{1}{2}$ 0/0 л

Единъ акционеръ на *Нива* се оплаква срѣщу дирекцията съ едно писмо, не ще му даде мѣсто, защото нѣма подписъ.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Распращание и распродаване на противодифтеритенъ Серумъ отъ София. Съ едно окръжно, Гражданската Санитарна Дирекция моли окръжнитъ и околийскитъ лѣкари, да увѣдомятъ частнитъ аптекари, находящи се въ повѣрениитъ имъ райони, че тѣ могатъ да купуватъ противодифтеритенъ Серумъ направо отъ Бактериологическия Институтъ въ София. Едно стъкло, безъ транспорта, струва 2 лева, а транспорта за едно стъкло възлиза на 85 ст. Такава е таксата на транспорта за колети до 3 килограма.

Частнитъ аптеки ще продаватъ едно стъкло отъ нашия противодифтеритенъ Серумъ: онѣзи, които сж въ Столицата, по три лева, а онѣзи изъ провинцията по 3 л. и 25 ст. Извѣстно е, че едно стъкло Серумъ отъ странство (Парижъ), съ разрѣшението на Санитарната Дирекция, до сега се продаваше по всѣкитъ аптеки на България за 5 лева. Като сравнимъ тая цѣна, съ цѣната на нашия Серумъ, намираме въ нея едно намаление, и то въ Столицата на 2 лева, а въ провинцията на 1 л. 75 ст. Това значително намаление на цѣната на Серума ни дава пълна надежда, че този благотворенъ цѣръ ще намѣри широко употрѣбление у насъ, ще стане достъпенъ за богатъ и сиромашъ и ще си пробие пътъ въ всѣкитъ слоеве на населението въ България.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

По всѣчко изглежда, че войната между Испания и съединенитъ държави за о. Куба не ще се състои. Европейскитъ сили сж взели инициативата да посрѣдничатъ между недоволнитъ страни и, както се вижда, идеята имъ ще се утѣчае съ успѣхъ. Войната въ о. Куба се води отъ двѣ години. Кубанцитъ воюватъ за своята независимостъ, а испанцитъ — да си запазатъ най-доходното владение. Естествено е, че съединенитъ Щати ще симпатизиратъ на своитъ сънародници и вслѣдствие тѣхното застъпничество прѣдъ Испания да спрѣтъ военнитъ дѣйствия и се даде са-

моуправление на о. Куба, изникнх распрата по между двѣтъ държави. Въ самото начало изглеждаше, че войната е неминуема, обаче посрѣдничеството на Европейскитъ сили уталожихъ страститъ и у двѣтъ страни. Като знакъ на своето миролюбие Испания е прѣдставила правото на главнокомандующий испанскитъ войски въ о. Куба Генералъ Банко да спрѣ неприятелскитъ дѣйствия за единъ срокъ, какъвто той мисли за добръ. И въ двѣтъ държави се вижда за сега едно горѣщо желание да се избѣгне проливанието на кръвѣта на войницитъ по бойнитъ полета и то благодарение посрѣдничеството на великитъ сили, желание то на които е да се избѣгне войната по какъвто да би било начинъ и на въпроса се даде едно мирно рѣшение, което би било отъ естество да задоволи и двѣтъ страни.

Изглѣжда че въ скоро врѣме ще бѣдѣтъ усмирени и дервишитъ. Въстанието на Махмуда не ще постигне цѣльта си, защото за усмиряването му сж пратени редовни и по-многобройни войски. Още при първото сражение щастieto напуснх въстаницитъ — дервиши. Макаръ и да не се знае положително числото на убититъ, върва се, че тѣхното число е доста голѣмо. Само на бойното поле сж намѣрени повече отъ 2000 души убити. Прѣдполага се, че числото на убититъ дервиши достига до 3000, между които и 12 влиятелни емири и главния началникъ Махмудъ.

Петербургъ 29 Мартъ. —Едно официално съобщение, обнародвано въ Държавния вѣстникъ гласи: Русски и Китайски прѣдставители, снабдени съ нуждитъ пълномощия, сж подписали на 15/27 Мартъ 1898 г. въ Пекинъ една особенна конвенция, въ силата на която *Портъ-Артуръ* и *Талиенванъ* съ принадлежнитъ къмъ тѣхъ области и териториални води се отстъпватъ въ пълно распорѣждане на Императорското Русско правителство прѣзъ срокътъ на 25 години и, този срокъ може да се продължи и по нататкъ съ взаимното съгласие. Китай признава на Россия пълно право да построи една желѣзница, която ще свързва горѣказаннитъ пристанища съ голѣмата транс-Сибирска желѣзница. — Настоящата конвенция е едно прѣко послѣдствие на приятелскитъ сношения по между двѣтъ велики държави на които стрѣмленията трѣбова да бѣдѣтъ направлявани къмъ благополучието на народитъ си, за да се поддържа миръ и спокойствие по цѣлото огромно пространство на пограничитъ си владѣния. — Фактътъ, че пристанища и области на една приятелска държава се оккупиратъ мирно отъ руски военни сили, доказва, че китайското правителство знаеше да оцѣни истинската, опрѣдѣлена цѣль на въпросната конвенция.

Прѣдъ видъ на запазване цѣлокупността на сувереннитъ права на Китая и, въ удовлетворение на необходимитъ нужди на Россия, като една погранична държава, тая конвенция не бута интереситъ на никоя друга държава, нъ напротивъ, дава на всѣкитъ народи на земята възможността да встъпватъ въ едно близко бѣдѣще

избитъ съ бѣднитъ и просецитъ.... Може би отъ тѣхъ нѣщо да узнаемъ, като ще видж и тѣхнитъ нужди.

— Охъ, какви врѣмена дойдохъ! Като си плѣснх ржцѣтъ, извика и заплака Авдотия. Видѣло ли се е подобно нѣщо — отъ чиститъ стаи — да се отиде въ тинята!

— Ето, кога ме нѣма на въпроситъ отговаряй така: ей сега излѣзе и кждѣ — не знаж, и кога ще се върне така сжщо не знаж. А пъкъ азъ отъ врѣме на врѣме ще се завръщамъ у дома да обѣдвамъ, а по нѣкога и да пощувамъ.

Като даде нѣколко наставления, какъ и какво да приготви за нея, София Петровна приведе въ порядъкъ всѣкитъ нуждни книжа. Частъ отъ паритъ, които пазише у дома си, тя взе съ себе си, а останалитъ даде на Авдотия да пази.

Като приготви всичко, тя отиде у Олшани.

Въ домътъ на Олшани владѣше пълна тишина. Всѣчки ходѣха на прѣсти, говорѣхъ, шепнишкомъ. По всѣчко се чувствуваше, че въ къщи дѣжи опасно болѣнь. Анна Николаевна съ подпухнали очи посрѣснх София Петровна.

— Вчера се почна кризиса. Послѣ два часа докторитъ ще узнаятъ какъвъ исходъ ще има болѣстѣта; нъ тѣ нѣма да ми кажѣтъ истината, каза тя и заплака. Боже мой нимъ съмъ толкова нещастна?

— Защо се толкова отчайвате? каза ѝ София Петровна. Въ прѣдната стая се чу тихъ звонъ.

— Това сж тѣ, докторитъ, каза Анна Николаевна и се завтече да отвори.

Дойде Петровъ съ другаритъ си — докторъ Слѣновъ и извѣстния професоръ, д-ръ Бесниржевъ. Като видѣ Анна Николаевна д-ръ Петровъ ѝ прѣдстави колѣгитъ си и ѝ помоли да се успокои и не влиза при болния, догдѣто тѣ не ѝ кажѣтъ.

— Бѣдѣте спокойни, каза ѝ той; вашия мжжъ се намира въ опитни ржцѣ.

— Нъ, какво ще стане, казваше той, ако вий си разстроите нервитъ до толкова, щото легнете болна? кой ще бѣде около него?

— Ахъ не казвайте, не казвайте, плачеше Анна Николаевна, азъ нѣма да прѣживѣжъ такава ужасна загуба.

— Та какво, вий оплаквате прѣждеврѣменно вашия мжжъ. Трѣбова да бѣдете твърда, да се надѣвате, да бѣдете, енергична, а не духомъ убита.

— Азъ само чакамъ докторитъ, какво ще ми съобщѣтъ и ще се простѣжъ съ васъ.

— Кждѣ ще отидешъ? Безъ васъ азъ съвѣмъ ще се изгубѣжъ.

— Не, моя приятелко, нѣма да се загубите, а азъ съмъ длъжна да изпълня една работа и не можъ да губѣж нито минута: азъ ще дожаждамъ по нѣкога и къмъ васъ; нъ сега за нѣколко врѣме ще трѣбова да отида въ имѣнието си.

— Защо? Немъ вашата работа не може да се отложи за нѣколко врѣме, догдѣто се поправи Петръ! — казваше въ отчаянието си Анна Николаевна.

— Азъ можъ да останж още день, най много два, отговори София Петровна, — и съмъ длъжна да отидж непрѣменно за нѣколко дни въ имѣнието си.

София Петровна намираше за нужно да скрие истинската причина на своето отивание.

V

Празниченъ день е. Въ църквата Введение Богородично, която се намира на другата страна на Петербургъ, се отслужваше обѣдня. Едва не бѣжиската бѣрзахъ двѣ сиротини въ църковната ограда. Едната бѣше висока, суха, съ болни очи, съ длъга испокъсана дреха, покрита съ шефове; на главата бѣла съ червени краища забрадка; именувахе се Афилия, по прѣкоръ Синицина. Другата бѣше по стара, облѣчена съ басмени дрѣхи, на гърба съ стара сива подплатена дрѣха; забрадката ѝ отъ капеленъ цвѣтъ покриваше главата ѝ, като се спускаше и наполовина закриваше нейното лице; тя

се зовеше Авдотия, а по прѣкоръ — Салникова.

Като влѣзоха въ двора, тѣ съ лѣсина се промъкнхъ въ реда на просецитъ, въ който случай мушканията на Авдотия ѝ указахъ несъмнѣнна услуга.

— Пакъ дойде . . . заговори ѝ нейнитъ колеги.

— Да, дойдохъ отвѣрихъ имъ Афилия.

Въ това врѣме литургията се свърши и хората празнично облѣчени, на гѣста тѣла почнахъ да излизатъ отъ църквата.

— Защо стоишъ като статуя, каза Афилия на Авдотия, като ѝ мушнхъ въ страната, ето виждѣ, къмъ насъ иде пълната опази търговка съ зеленото перо на шапката си—тази е най богатата . . . Милостъ Христа ради! заѣ Афилия, като си протегнхъ ржката къмъ затѣстѣлата търговка, която въ това врѣме минуваше край нея. — Преси скоро, скоро прииѣйна тя на Авдотия.

Подарѣте . . . прѣзъ жѣби процѣпи Авдотия.

— Какъ, къмъ васъ се прибави и нова? продума търговката, като даваше на двѣтъ протегнати ржцѣ.

— Прибави, се прибави; отъ имане е дошла да стои.

— Опропастила се, что ли? попита търговката, като се спираше.

Виждѣ, опропастила се, зли хора ѝ обрали, отговори Афилия за Авдотия.

Търговката поклати глава, въздѣхна и като извади сребърна монета, бързо ѝ пуслихъ въ ржката на Авдотия. — Ето виждѣ, какъ се сконоса, като каза за богатство. Почакай, азъ ще кажа още и на стария винопродавецъ: той е богатъ дяволъ, повече отъ грошъ никога не дава.

— А другия богатшъ и това не дава. А този негодникъ Юшка цѣль франкъ испроси, отговори просѣкната съ кривитъ очи и приши по лицето.

— Юшка ли Юшка и отъ мъртвия ще испроси, като започне до вратата испровожда и все пици.

(Слѣдва)

въ сношения съ прибръжните страни на желтото море, които до сега сж били заключени за всичкитъ народи безъ исключение. — Отварянието на пристанището Талиенванъ за търговскитъ кораби на всичкитъ народи ще достави на търговията и индустрията единъ новъ обширенъ пазаръ въ далечния истокъ, благодарение на голѣмата транс-Сибирска желѣзница, която, влѣдствие на между руссия и китаиъ заключена спогодба, ще бѣде назначена за въ бѣдѣнето, да свързва крайнитъ точки на двата континента на стария свѣтъ. — Слѣдователно подписаната въ Пекинъ конвенция има за руссия една висока историческа стойностъ и трѣбва да бѣде приета отъ всичкитъ тѣзи, на които благодаренията на мирътъ и развитието на добри сношения помежду народитъ сж при срдцето, като едно щастливо сполучливо събитие.

Мюнхенеръ Найисте Нахрихтенъ. 2 априлий.

Россия. Тѣзи дни е почнахъ да циркулира между *С. Петербургъ и гр. Томскъ въ Сибирь* единъ бързъ влакъ, съставенъ по подобие на американскитъ влакове, които циркулиратъ между източното и западното край брѣжие на Съединенитъ щати. Пътниците въ врѣме на пътуванието неусѣщатъ никакви удари отъ клатение, и могатъ да се расхождатъ по влака отъ единъ вагонъ въ други. Вагонитъ се освѣтляватъ електрически, отопляватъ съ пара, а въ влака освѣтъ бюфета, има стая за ѣденіе, единъ кабинетъ за четение, има и една библиотека, съ пълната литература относително Сибирь. Въ столовата е помѣстено и едно пияно. Съ помощта на електрическитъ звънци може да се викатъ служащитъ или отъ библиотеката, или отъ бюфета. Новия влакъ ще циркулира между Петербургъ и Томскъ два пѣти въ мѣсеца.

Значението на това ново въведение ще се оцѣни, ако забѣлимъ, че въ гр. Томскъ се свършва първата третя на сибирската желѣзница, а разстоянието между Петербургъ и Томскъ е оно-ва, както напримѣръ между Петербургъ и Мадридъ, столицата на Испания, или между София и най сѣверния пунктъ на Европа.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ.

Ежедневни тренове. Както знахъ читателитъ ни по желѣзнопѣтната линия София—Романъ до сега имаше тренъ само въ Недѣля, Вторникъ, Четвъртъкъ и Сѣбота. Научаваме се, че отъ 19-й Априлий т. г. ще се нарѣди да има тренъ всѣки денъ за отиваніе и връщаніе, като се запазхъ сжщитъ досегашни часове за трѣгване и отиваніе. Тая мѣрка е много желателна, защото, спорѣдъ свѣдѣнията ни, най много пътници има по тая линия.

в. „Миръ“

Отваряние на сибирската желѣзница е единъ фактъ отъ всемирно културно значение, подобенъ на отварянието на Суезския каналъ. Испанцитъ открихъ Америка и населихъ южната ѣ часть, Англичанитъ образувахъ нови културни държави въ сѣверна Америка, Австралия, Африка и Южна Азия. Сега славянетъ отварятъ на цѣлия свѣтъ на прогресса и на развитието сѣверната половина на най-древния културенъ континентъ на свѣта. Отъ ст. Петербургъ—Томско! Готова: „в. Миръ“

пакъ пропаднали иллюзии. Подиръ завчерашното шумно ликуване на опозиционния печатъ за министерския кризисъ, което пробуди охотитъ на всички „чающи смияния води“ и на гладницитъ за властъ или за служба, сега настана едно забѣлжително затишие, тежко униние завладѣ органитъ на опозицията, и тѣ съкрушено обаждаатъ на читателитъ си, че нѣма и тоя пѣтъ кризисъ, и за напѣдъ да не се радаватъ прѣждеврѣменно за едно събитие, което толкова пѣти бѣше обявявано и очаквано, и което сѣ не се сбѣдва. Това смирение у нашитъ противници ни изненадва и имъ прави честь, но тѣ бихъ още повече заслужили уважението на своитъ единоименници, ако, подиръ смиреніето, проявѣхъ и друга висша добродѣтель: гнусение отъ лѣжката.

А има ли брой колко пѣти сж ги лѣгали до сега съ подобни министерски кризиси, за да се възбуждхъ надѣждитъ имъ, та веднага безмилостно да се прѣснатъ? Но да искаме отъ тѣхъ тая самоотверженностъ — отказване отъ лѣжката — то е да имъ искаме да сложхъ главното си орѣжие въ борбата противъ провителството. В. Пр.

Стохилиади лева, казва опашката на „Свобода“, струвало онова мѣсто, което общината ни била подарила на държавната болница за градина. Като съобщава това, удивлява се, какъ е свършила това безъ знанието и съгласието на граж-

данитъ и да ли сж се изпълнили формалноститъ, които закона изисква. Какво и какъ е отстъпено това мѣсто, не искаме да знаеме, едно което ще съобщиме на маминитъ защитници на *градскитъ интереси*, е това, че принцъ *Гайда* и баронъ *Лула*, които се иронизиратъ въ онова глупаво антрефиле, сж готови да дахъ на законно основание цѣлото мѣсто, не за Стохил. а за Петехилиади на кѣпавитъ редактори на опашката, а останалитъ 95 х. отъ наша страна, подаряваме на голѣмитъ *тѣговци*, навѣртающи се около опашката да посрѣщатъ нуждитъ си, за които имъ сж притекли на *помощъ* тѣзи дни банкитъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ

До Г-на Редактора на в. „Плъвенски Гласъ“.

В. „Бдитель“ или по добръ нѣкой гладникъ отъ писачитъ въ него, му се иска да стане прѣдставителъ на Застр. Д-во „България“, та за това дражи противъ насъ всевъзможни измислици съ тенденциозна цѣль, за постиганіе цѣльта си, каквото напоследѣтъ е и антрафилето помѣстено въ брой 42 отъ 2 того, въ вѣтрѣшния отдѣлъ, на сжщия вѣстникъ. За опровержение на това щѣхме да испратимъ нашето възражение въ сжщия вѣстникъ, но прѣдъ видъ, че за писаното по рано противъ насъ му испратихме опровержение, което не публикува, за това Ви молимъ да помѣститъ слѣдующето ни възражение въ в. „Плъвенски Гласъ“.

Писача на помѣнатото антрефиле подло лѣже, че единъ отъ насъ — Ст. Бояджиевъ — е челъ въ сѣдебното заседание, писмата на Д-во „България“, съ които ни било запитвало за писаното отъ в. „Бдитель“ противъ насъ, а сжщо и отговора ни. Прѣдъ сждѣтъ се прѣдставени само писмата, съ които се доказва, че не сме взели на Иванчо Василевъ 1 л. 50 ст., комисиона на 2 л. 60 ст. както бѣше писалъ в. „Бдитель“ и съ изопачаваніе на истинната, цѣльта на писача, както казахме и по горѣ не е друга нѣкоя, освѣтъ да стане агентъ на Д-во „България“ за постиганіе, на която си цѣль съзнателно употребява наивни хора. Че цѣльта му е такава служи и обстоятелството, че писача е овладалъ антрефилето си. „Агентитъ на Застр. Дружество „България“ осждени“, когато противъ насъ, като агенти на Дружеството, не е имало заведено никакво дѣло и не сме осжждани, а дѣлото е било заведено срѣщу Стефанъ и Василь Бояджиеви за частно обвинение. За това, че сме дошли „голи като соколи“ въ Плъвень, а днесъ богато располагаме, като благодаримъ за прѣпорѣжката на писача, ще кажемъ на последний, че и той вмѣсто да лапа мухи и политикансвува да се залови за трѣговия и забогатѣе.

Относително за това, че операцийтъ на Дружеството сж били намалили отъ какъ сме станали прѣдставители, канимъ писача, при всичко, че не е негова компетентностъ, да заповѣда у насъ и ще му дадемъ дружественитъ книги, отъ които ще се увѣри, че операцийтъ не сж се намалили, а двойно сж се увѣлчили. Колкото до осжжданието ни и до колкото е основателно, втората инстанция — окр. сждъ, ще се произнесе, като за сега ще кажемъ само, че ний никакво прѣтѣхпение не сме извършили, за доказателство на което служи обстоятелството, че тѣжителя Иванчо Василевъ е признатъ виновенъ, че той ни е осжкрбилъ за което е осжденъ на глоба.

Плъвень, 3 Априлий 1898 г.

Съ почитание:

Ст. и В. Бояджиеви.

Явна благодарностъ.

Настоятелството на „Св. Параскева“ въ с. Брашляница. Плъвенска околия, искава своята благодарностъ на сѣселянитъ си: Иванъ Н. Палуковъ, Първанъ С. Щъркеловъ и Иванъ Нановъ, които бѣхъ тѣй добри и подарихъ на бѣдната ни църковица, първий два свѣтилника, пиринчеви всѣкой отъ по 100 кг., вторий една нива отъ 6 декара и третий сжщо една нива отъ 6 1/2 декара. Хвала на подобни пожъртвователи, дано Богъ вразуми и други такви кѣмъ подобна похвална щедростъ.

За Църковното Настоятелство Прѣдсѣдатель: Свѣщ. **Ив. Неновъ** Брашлянскій

27 Мартъ 1898 г.

с. Бръшляница.

Плъвенска околия и окрѣжъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 5334

Извѣстиямъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующия недвижимъ имотъ.

1) нива Бохотското землище, мѣстността „коджа“ 7 декара 8 ара оцѣнена 70 лева; 2) нива сжщото землище мѣстността „голѣми-лѣкъ“ 8 декара 2 ара оцѣнена 70 лева; 3) ливада, сжщото землище и мѣстность 2 декара 5 ара оцѣнена 30 лева; 4) ливада сжщото землище мѣстността „Гюруновъ“ 2 декара 1 аръ оцѣн. 30 л.

Наддаванието ще се почне отъ оцѣникитъ.

Имотътъ е собственъ на Гечо Схловъ отъ с. Бохотъ, не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 214 лева закѣснелъ данѣкъ по изпълнителния листъ отъ Окол. Плѣв. Мир. Сждия.

г. Плъвень 23 Юлий 1897 г.

Дѣло № 69/97 г.

2—61—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ.

№ 1735

Извѣстиямъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното друкратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на втори публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвень а именно:

1) една кѣща въ гр. Плъвень IX кварталъ построена надъ мааза, отъ камѣкъ, керпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, дължина 7 ширина 4 височина 4 метра на двѣ отдѣления и едно антре съ дворъ 446 м² метра оцѣнена за 250 лева.

Горний имотъ принадлежи на Вѣлю Колювъ отъ гр. Плъвень не е заложенъ продава се по взисканието на Икю Вакювъ отъ с. Бохотъ за 77 л. лихвитъ и разносѣтъ по изпълнителния листъ № 5392 на Плъвенскій Околийскій М. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

г. Плъвень 17 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 759/97 г.

1—70—2

Сжд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 8417

Извѣстиямъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующия недвижимъ имотъ въ Вѣличи трѣнското землище:

1) Нива мѣстността „полето“ 24 декара оцѣнена 480 лева.

Наддаванието ще се почне отъ оцѣникитъ.

Имотътъ е собственъ на Симеонъ Цондовъ отъ с. Вѣличи трѣнъ не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 264 лева 73 ст. закѣснелъ данѣкъ по изпълнителенъ листъ № 1836 отъ I Плѣв. Мир. Сждия.

г. Плъвень, 1 Октомвр. 1897 г.

1—66—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

№ 8418

Извѣстиямъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующия недвижимъ имотъ въ землището на с. Тученица:

1) Нива мѣстността „Баровскій врѣхъ“ 18 декара оцѣнена 180 лева; 2) половинъ лозе мѣстността „отсрѣца“ 1 декаръ и 2 ара оцѣнено за 20 лева и 3) дуканъ въ с. Тученица, направенъ отъ камѣкъ покритъ съ керемиди оцѣненъ 120 лева.

Наддаванието ще почне отъ оцѣникитъ.

Имотътъ е собственъ на Цанко Минковъ отъ с. Тученица не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 339 лева 24 ст. по изпълнителенъ листъ № 666 отъ Плѣв. Ок. Мировий Сждия.

г. Плъвень 1 Октомвр. 1897 г.

1—67—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

№ 9245

Извѣстиямъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Бохотското землище:

1) Нива мѣстността „Белизмата“ 3 декара 3 ара оцѣн. 30 лева; 2) нива мѣстността „Манавското“ 7 декара 1 аръ оцѣн. 60 лева; 3) нива 2 декара 1 аръ оцѣн. 8 л. и 7 ст.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Имотътъ е собственъ на Вѣлю Василевъ отъ с. Бохотъ не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 98 л. 7 ст. закѣснелъ данѣкъ по изпълнителенъ листъ № 142 отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия.

г. Плъвень 21/10 1897 г.

1—68—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвень